

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Linda Mariana, Sive De B. Virgine Lindensi

Clagius, Thomas

Coloniae Vbiorvm, 1659

XIII. Sigismundus tert. & alii serenissimi Poloniae reges, patrocinium Lindae Marianaе, & jus Patronatus ejusdem sacelli in se recipiunt.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11544

CAPUT XIII.

Sigismundus III. & alii serenissimi Poloniae Reges, Patrocinium Linda Mariana, & jus patronatus ejusdem sacelli, in se recipiunt.

TAntam esse humanae vim atque furorem impietatis, ut et jam caelo inferre manus ausit, docuit jam olim veterum de Gigantibus Philosophia: ut proinde sollicitus de restaurata ab se Linda Sadoiscius, nullum omiserit, quoad vixit, adversus eandem impietatem, quaerere & advocare praesidium. Quoniam vero nullum in terris majus atque firmitus, quam in serenissimorum Poloniae Regum Majestate, praesidium reperiri posse vidit, tanto se majore fiducia eodem contulit, quanto se in vindicando sacro loco, ab eadem Regia benignitate atque autoritate magis adjutum meminerat. Quapropter supplex iterum Sigismundo Regi, totique Regiae Domui advolvitur, & utrum sacellum ab se reedificatum, tum universum fundum ad Lindam attinentem, Regio patrocinio non indignum arbitrari, communire auctoritate Regia, & contra omnes adversariorum machinas atque vim tueri ac protegere dignentur, quam submississime obtecrat. Sigismundus Rex, pro ea, quam semper in Deiparam ferebatur pietate ac religione, proque incredibili, quo rem Catholicam ubique cupiebat propagatam, studio atque contentione, omnia, quam rogabatur, cumulatius praestitit: nam & se, serenissimosque heredes suos, & futuros deinceps Poloniae Reges, sacro Lindensiloco, perpetuum fore patronos professus est. Qua de re ipse Sadoiscius in
Testa-

Testamenti tabulis Anno MD CXXIV. confectis, quæ in Collegio Resselienſi aſſervantur, Tu, inquit, patronatus & protectionem ſacelli & Fundi Lindeniſis, uti ſacra Regia Maieſtati & Regno inſcripſi, atque ſacra Regia Maieſtas, Dominus meus clementiſſimus in ſe, ac pro ſucceſſoribus ſuis recepit benigniſſimè; ita & hiſce nunc literis ſacra Reg. Maieſtati & Regno inſcribo, in perpetuum; quatenus eo tutius in loco iſto ſacro, religio & exercitium Catholica Romana fidei, perpetuis temporibus peragi ac vigere poſſit. Neque hinc tanti Regis pietas quievit; ſingulares inſuper literas ad ſereniſſimum Electorem ac Pruſſiæ Ducem, in cujus ditione Linda Mariana ſita eſt, perſcriptas dedit; atque ut is quoque, ſuo locum ſacrum patrocinio ſoveret, pro ea, quâ pollebat auctoritate, cohortatus eſt. Juvat eas literas, quæ in Tabulario noſtro Rſſelii aſſervantur, hoc loco reterti, non modò ut tanti Regis in Deiparam remque Catholicam ſtadium, verùm etiam ut ſereniſſimorum Electorum ac Pruſſiæ Ducum (quorum non minimè utique curâ ac providentiâ, locus ille ſacer tot jam annis illibatus viget ac floret) in ſereniſſimos Polonia Reges obſervantiâ, fiant manifeſta. Sic igitur ad IV. Cal. April. Anno MD CXVIII. Rex.

*Sigismundus III. DEI gratiâ Rex Polonia magnus Dux
Lithuania, Ruſſia, Pruſſia, Maſovia, Samogitia, Livo-
niaq; nec non Suecorum, Gothorum, Vanda-
lorumque hereditarius Rex.*

*Illuſtriſſimo Principi, Domino Ioanni Sigismundo Mar-
chioni Brandenburgeniſi, Sac. Rom. Imp. Archicamerario &
Electori, Pruſſia, Iulia, Clivia, Montium, Sterini,
Pome-*

Pomeranorum, Cassuborum, Sclavorum, nec non Crofna Carnoviaque in Silesia Duci, Burggrabio Norimbergensi, at Rugia Principi; Amico, Affini, uti filio nostro carissimo, salutem & mutui amoris continuuum incrementum.

Illustrissime Princeps, Amice, affinis, uti Fili noster carissime. Pium generosi Stephani Sador sky Secretarii nostri institutum, restituerendi & reedificandi Oratorii, in fundo Lindæ, quod priscâ religione semper floruit, ita comprobamus, ut locum hunc sub Patrocinio nostro, majora incrementa sumere desideremus. Quamobrem, amanter ab Illustritate vestra postulamus, ut nostrâ causâ, favere quoque velit optimo propagandi cultus divini studio eius Secretarii nostri; atque ita negotium istud promoveret, ut nos reipsâ experiamur, Illustritatem vestram, quidquid nos valde velle intellexerit, eò Illustritatem vestram libenter studium voluntatemque suam accommodare. Cui diuturnam valetudinem à DEO precamur. Datâ Varsavia die XXVII. mensis Martii Anno Domini MDCXVIII. Regnorum nostrorum Polonia XXXI. Suecia XXV. Anno.

SIGISMUNDUS REX.

Quantum literæ istæ ponderis habuerint, atq; etiam jam habent, ex ipsa, quæ in loco sacro pax, quies, tranquillitas, & securitas hæcenus viguit, patere cuivis potest. Septimus jam supra tricesimum, à restituito sacello, decurrit annus; & (si privatorum, ac de fece populi quorundam excipias petulantiam, aut potius amentiam) nulla loco sacro, nulla cuiquam per-

peregrinorum vis, aut contumelia illata. Quod ego quidem serenissimorum Electorum ac Prussiae Ducum curæ ac providentiæ, minimè dubitem in acceptis, secundùm Deum, referre. Tanta siquidem est serenissimorum Brandenburgicæ Domus Electorum, in Reges Regnumque Poloniæ observantia, ut eorum voluntatem atque nutum, pro imperio reputent; neque possint non habere magnam tum sacellum ipsius Lindensis fundi sollicitudinem, quorum tantam vident serenissimis Poloniæ Regibus inflexam curam, atque studium patrociniandi. Expertus est, cum superstes esset Sadorscius, experimur & nos cæteri que omnes, non omnino cassum fuisse Sigismundi Regis votum, ac desiderium; quo à serenissimis Prussiae Ducibus istud circa Lindam Marianam negotium ita promoveri cupiebat, ut & ipse, & cæteri omnes intelligerent, serenissimos Prussiae Duces ac Electores, quidquid serenissimos Poloniæ Reges valde velle intellexissent, eò quoque libenter studium voluntatemque suam accommodare.

Qua in causa, non decet Sadorscii laudem, quam illi jure Claritius attribuit, præterire. Non respexit inquit ille, carnem aut sanguinem Sadorscius; sed sepe in omni affectu, cunctas sanguinis necessitudines à bonis Lindensibus exclusit: maluitque potestate regiâ & Regni obsequere, B. V. Lindensis incolumitati consulere, quam consanguineos, illius fundi accessione, locupletiores existere. Hoc plurimum veritus, ne temporum lapsu, cui obnoxia sunt humana, ex illorum possessione exiens, in eorum, quorum ipsi maximè nollet, manus iteratò relaberetur, & ludibrosæ sortis atrociam arbitria subires.

CAPIT